

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita Et Martyrvm SS. Nazarij & Celsi pueri, ex historia S. Antonini Archiepiscopi Florentini; qui eos passos scribit circa annum Domini 57. qui fuit Neronis annus primus. Hic autem est dies natalis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

tericem extendit. Cumque illi recusarent, & scelus nefasque esse dicerent, sanctum ferire, ille optata martyrij gloria fraudaretur, tandem euicit, ut quidam, non tamen sine maxima reuerentia & timore, sanctissimum caput ceruicibus amputaret: è quibus lac protinus pro sanguine fluxit, & oleaster gratissimo fructu simi-
*Preclaram-
 racula.*
 liter onustus, nomum & valde admirandū spe-
 culum prebuit. Quod quidē cùm ad Tyranni
 notitiam esset perlatum, arborem excindi, &
 corpus martyris igni tradi iussit. Atque milites
 quidē, qui tanta miraculorum gloria ad Christi
 fidem conuersi fuerūt, relicto Imperatore, Deū
 eiusque martyrem perpetim glorificarunt: sa-
 craque reliquias, quorundam fidelium ope, in
 suburbano cuiusdam scholastici (cui nomen e-
 ra Adamantio) sacrosancte deposuerunt. Hu-
 ius templum Constantinopoli vetustate colla-
 psum, in ampliorem formam Iustinianus Impe-
 rator restituit, Aliudque in honorem eiusdem
 martyris excitauit in Palestina, ut scribit Proco-
 pius lib. 1. & 5. de ædificatione Iustinia Imper.
 Porro translatum esse Caput eius ex Africa in
 Gallias anno Domini 802. testatur Sigebertus
 in Chronico.

VITA ET MARTYRIVM SS. NAZA-

rīj & Celsi pueri, ex historia S. Antonini Archie- *Vide quoque*
piscopi Florentini; qui eos passos scribit circa an- C. Baronij
num Domini 57. qui fuit Neronis annus primus. Notat. in
Hic autem est dies natalis eorum. Pridie verò Martyrol.
Idus Iunij, celebratur dies inuentarum reliquia- Roman.
tum per S. Ambrosium.

S. Naz.

28. Iulij.
Patria &
parentes S.
Nazarij.

Baptizatur à
S. Linº.

SNazarius nobilissima Romanorum familia, patre Africano viro illustrissimo sed Iudaicis cæremonijs flagitiosè imbuto, matre verò Perpetua, Christianis sacris Apostolorū principe Petro initia, ortus fuit. Hic anno ætatis suæ nono, cum cerneret parentes diuersis admodum inter se, in religionis negotio, opinionibus conflictantes, animo vehementer angī coepit, cuius potissimum sententia in re adeò seria & æternæ salutis negotio sequeretur. Placuit tandem matris imitari pietatem eiusque religionis institutum amplecti, quo maioribus virtutum ornamentis & gratissimi charitatis operibus, præ Iudeorum cæremonijs Christianam religionem florentem cerneret. Igitur nequicquam reluctante patre, pia pietissimæ matris monita sequutus, Linº adiit, postea summi Pontificis honorem obtinuit, usque disciplinis aliquamdiu imbutus, calcilauacro expiatus est. Quod intelligens pater, nimo sanè commotus, filium à Christianis scris auertere conat⁹ est, ac præter alia, varia tormentorum genera ei explicauit, quæ Christi cultoribus, ni resilirent, subeunda erant. Sed puer, Christi spiritu mirificè confirmatus, nullis patris hortamentis à fide Christo semel denuo auerti potuit, quinimò coetaneis suis perceptam Christi gratiam & religionis Christianæ praestitam referre, aliosque ad eandem allucere gaudebat. Hinc parentes veriti ne id illis periculum & pio filio necem crearet, cum rogarunt, ut vrbe excederet, & in locis tutioribus vitam degeret. Multis igitur oneratum diuitijs, rebusque alijs ad vitam splendide degendam

dam opportunis instructam, dimiserunt.

Et quidem pius iuuenis protinus aurum & ar- *Largitur sua*
gentum benignè erogare pauperibus, & totus *pauperibus*.
pietatis officijs incumbere; nihilq; in vita mo-
liri aliud, quam ut vberiorem quotidie Christi
gratiā promereretur. Decimò verò egressionis *Venit Medio-*
ab yrbe anno, Placentiam & indè Mediolanum *land ad Ger-*
adueniens, SS. Geruasium & Protasium vinc̄tos *uasum &*
Christi in carcere inuisit, eosque verbis suauis- *Protasium.*
simis ad constantiam hortatus est. Cumque fre-
quentius sanctissimos Christi martyres visita-
ret, nullumque Christiani hominis officium
erga illos omittit, Præfectus compræhensum *Cæsus ab vr-*
em fustib; atrociter mactari præcepit, macta- *be peilitur.*
tumque in confessione constantem vrbe expu-
lit. Neque tamen elinguis aut timore peculsus
egressus est, sed maiore etiam quam antè fiducia
verba salutis omnium auribus animisque in-
gessit: locaque varia haud sinè fructu peragra-
uit.

Interea mater eius vita sanctissimè functa pe-
regrinanti filio in somnis apparuit, monuitque
v; Gallias Euangelij sato fœcundandas accede-
ret. Paruit ille protinus, Meliamque profectus, *Venit in Gal-*
diuini verbi semina sparsit, fructusque minimè
poenitendos breui collegit. Tum verò inter a-
llios matrona quedam, & genere, & dignitate il-
lustris, suum ei filium Celsum nomine, elegan- *Celsus puer*
ti forma, sed ætate tenerum obtulit puerum, vt *ei offertur*
quis lustralibus expiatum secum duceret, & *instituen-*
moribus sanctissimisque disciplinis sedulò im- *dus.*
bueret. Quod Præfecto Galliarum vt innotuit,
ipsum cum puero Celso manibus post terga re-
unictum, & catenarum pondere colla omulatum,
carce-

carceri mancipauit: vt die sequenti tormentum afficeret. Sed vxor eius, illustris cuiusdam famina (quam Dinomedam appellatam fuisset dicitur) monitis persuasa, maritum impulit ut factos nulli criminis obnoxios missos faceret: innocetium sanguinis vindictam a diis immortibus expeteret. Praefectus vxoris suae verbis impulsus Nazarium quidem dimisit, sed seuerum admodum denunciatione supplicij interdixit, ijs in locis Christi religionem hominum auras inculcaret.

*Sic habet
Metaphrast.
Antoninus
vero Treveris scribit.*

*Sistetur Nazarius Nero-
ni vna cum
Celso puer.*

Igitur Nazarius a Praefecto missus factus, illico vna cum pueri Celso Temerum ciuitatem Meliae vicinam abiit, ubi rem Christianam ministracopuletauit. Hec aliaque admirandae virtutis insignia cum celebri sermone vulgarentur, Nero vinclatos eos sibi sisti imperauit. Fuere confitimi Nazario vincula iniecta, & pueri Celso praceptoris sui cruciatus deploranti alas infliguntur. Nero autem oblatos sibi martyres carcere conclusit, vt mature secum deliberaret, quod tormentorum genere eos excarnificaret. Fertur vero, cum tyrannus venationi insisteret, quod a uerso quodam casu pedem grauiter sauciauerit, accepto que vulnere exclamauerit: *Dij nobis festi sunt*, quod eorum inimicos Nazarium & Celsum debitissima supplicijs afficere differimus. Nazarium igitur calcibus tunsum, & Celsum puerum flagellis cæsum, suo conspectui iterum offerri præcepit. Adductos monuit, vt sine morte honores diis debitos tribuerent, eorumque numina grauiter offensa sacrificijs placarent; ni facerent, supplicia subirent, quæ vel solo aspergunt gentem eis formidinem mortisq; metu-

incw

incuterent. Tunc Nazarius vultu & verbis magnam animi lætitiam ostendens, in fana deorū se admitti postulauit. Fuit non modò benignè sed & honorificè deductus, ea tpe, quod Nero sanctū dijs thura oblaturum speraret. Sed cùm Nazarius in adyta admissus Christum insita pietate precaretur, ilicò & idola confracta, & omnipotentis Christi numen signis admirandis ostensum est. Vndē cum multi, relictā idolorum vanitate, ad Christiana sacra transirent, tyranus furore incandesces, martyres in mare precipites dari mandauit. Sed in mare proiecti, illicò diuina virtute in fluctibus illæsi steterunt, sic quisque plantis mare inambulantes ad aridam Celsa.

*Confringit
idola preci-
bus suis.*

*E mari ede.
titur cum
Celsa.*

Deinde Tenuisam profecti, Christum ubique Antoninus prædicarunt, tanto operæ precio, vt pleriq; nomina sua Christo darent, & crudelis tyrani minas Christi amore constanter despicerent. Inde denuò Mediolanum cum Celso abiens, vt sanctissimorum Christi martyrum Geruasij & Protasij conspectu colloquioque frueretur, mox Anolius præfectus, Celso ab eius cōsuetudine & cōiectu auulso, & honeste cuidam matronę tradito, Nazarium exilio damnauit. Qui Romanam repetens, Patrem ab omni errore liberatum, & veteribus delictis sacro fonte ritè purgatum inuenit. Quare mirificè exhilaratus, pulsus à temporum pontificibus iterum Mediolanum petit, vt ibidem paratam martyrij gloriam cum Celso, & sanctissimis athletis Geruasio & Protasio, perciperet. Vrbem itaque ingressus, ab Anolino præfecto tentus, vna cum Celso, Geruasio & Protasio, capitis sententiā latus excepti-

*habet Ia-
nuam.
Multos con-
uertunt.*

*Nazarius ex
ilio damna-
tur.
Redit Me-
diolanum.*

dati-

datisque ceruicibus quatuor illi gloriosum trumphum magna pariter constantia & gaudi peregerunt. Corpora eorum fuere à fideli quidam & insigni pietate viro, in eius domo seputa; quæ multò post tempore S. Ambrosius, dia na reuelatione admonitus, ad Apostolorum eclesiam transtulit, eorumque reliquias adm randa miraculorum virtute coruscantes magni vt par erat, honoribus affecit.

CERTAMEN S. MARTYRIS CALLINICI, ex eo, quod extat apud Metaphrasten: acta eadem se habere testatur ab ijs qui in fuere.

Vide Notat.
C. Baron. in
Martyrol.
Romanum.
29. Iulij.
Patria eius.

Zelus ani marum.

Venit Aney ram.

DI V I N V S Callinicus omnium rerum fertili Ciliciæ regione oriundus, à tem pennis ynguiculis sanctissimis Christi discipline rudimentis imbutus, ad eam vite perfectionem excreuit, ut adulta ætate vir, propria salute nequaquam contentus, longas easq; difficiles suscepit peregrinationes, quo Christi vbiique prædicaret, plurimosque ab idolorum infania, qua homines tunc temporis miserrimi conflictabantur, abduceret, & Christi sacramentatos ad regna celorum secum pertraheret. Neque sine fructu fata Euangelij sparsit, sed berem vbiique messem collegit, terramque vi torum sentis ac verpribus oppressam egregi perpurgauit.

Cum verò multos vicos & ciuitates obiens Ancyram Galatiæ cinitatem magnam & populo frequentissimam deuenisset, populumq; du cissimo diuini verbi eloquio mira facilitate

fidei agnuidia cosarunt; q plenus, ptyrem ne iusit. Q modò, cotiam esse ellet, Sacrat) fe in ligno cepit.

Eo ver cum stoli quoddā fidas acu induit, et revolut, quebantu rent, & dicere rem sa leatis cre mūm, ini ta celerit equis mi præunte calcarib sexaginta nomen pe & extrem locus pla trabiecat tisux ve linicum